

داشتن یک کودکی شاد، سلامت روانی بزرگسالی را تضمین نمی‌کند

پژوهشگران استرالیایی در بررسی جدید خود به این نتیجه رسیده‌اند که تجربه کردن یک دوره کودکی شاد نمی‌تواند سلامت روانی دوره بزرگسالی را تضمین کند.

پژوهشگران استرالیایی در بررسی جدید خود به این نتیجه رسیده‌اند که تجربه کردن یک دوره کودکی شاد نمی‌تواند سلامت روانی دوره بزرگسالی را تضمین کند.

به گزارش ایسنا و به نقل از ساینس دیلی، این موضوع به خوبی درک شده است که داشتن یک دوره کودکی دشوار می‌تواند احتمال بیماری روانی را افزایش دهد اما پژوهش جدید "دانشگاه استرالیای جنوبی" (UniSA) نشان می‌دهد که یک کودکی شاد و مطمئن همیشه کودک را از ابتلا به بیماری روانی در بزرگسالی حفظ نمی‌کند.

این یافته‌ها که با همکاری "دانشگاه کانبرا" (University of Canberra) به دست آمده‌اند، بخشی از پژوهشی هستند که ارتباط تجربه‌های ابتدایی دوره کودکی را با مسیرهای گوناگون رشد و نحوه ارتباط آنها با سلامت روحی ضعیف مورد بررسی قرار می‌دهد.

پژوهشگران با توجه به اینکه تجربه‌های مثبت و منفی دوره کودکی، خود را به صورت اضطراب یا اختلالات بهداشت روانی در بزرگسالی نشان می‌دهند، باور دارند که سازگار شدن و یا عدم سازگاری با شرایط غیرمنتظره‌ای که بر سلامت روان تأثیر می‌گذارد، به توانایی ما وابسته است.

اگرچه این پژوهش دوباره تأکید می‌کند که تجربیات منفی و غیر قابل پیش بینی در ابتدای زندگی، نشانه‌های مربوط به سلامت روانی ضعیف از جمله افسردگی و پارانویا را به همراه دارد اما این موضوع را نیز نشان می‌دهد که کودکان پرورش یافته در محیط‌های پایدار و حمایتی هم می‌توانند در بزرگسالی در معرض نشانه‌های اضطراب قرار بگیرند.

"بیانکا کال" (Bianca Kahl)، پژوهشگر ارشد این پروژه گفت: این پژوهش، ماهیت بیماری روانی را برجسته می‌کند و بینش‌های کلیدی را در مورد عوامل خطر بالقوه برای همه کودکان نشان می‌دهد. وی افزود: با توجه به گسترش شیوع بیماری‌های روانی، لازم است که ما نیز دانش خود را در مورد این شرایط بسیار پیچیده و متنوع گسترش دهیم.

کال ادامه داد: این پژوهش نشان می‌دهد که شرایط بهداشت روانی، تنها در ابتدای زندگی تعیین نمی‌شوند و کودکی که در خانه‌ای شاد پرورش می‌یابد نیز می‌تواند در بزرگسالی به اختلالات روانی دچار شود.

یقیناً عوامل ناشناخته‌ای وجود دارند که می‌توانند به درک تبدیل شدن محیط و تجربیات دوره کودکی، به مشکلات روحی بزرگسالی کمک کنند.

کال گفت: ما گمان می‌کنیم که انتظارات ما در مورد محیط و توانایی سازگاری با شرایط در صورت برآورده نشدن انتظارات ممکن است تجربه پریشانی ما را تحت تأثیر قرار دهد.

وی افزود: اگر در کودکی یاد بگیریم که چگونه خود را با تغییرات سازگار کنیم و با شرایط کنار بیاییم، ممکن است برای واکنش نشان دادن نسبت به استرس و سایر عوامل خطرناک، در موقعیت بهتری قرار بگیریم. آزمایش این فرضیه، محور پژوهش بعدی ما است.

این پژوهش، در مجله "Current Psychology" به چاپ رسید.